

فصلنامه علمی - پژوهشی گیاه و زیست بوم

سال ۸، ویژه نامه شماره ۲-۳۱، تابستان ۱۳۹۱

کاربرد کودهای حاوی ریزمغذی های روی، آهن و منگنز بر غلظت این عناصر در برگ و دانه سویا و ارتباط آن با عملکرد اقتصادی و بیولوژیکی

سهیل کبرایی^{۱*}، قربان نورمحمدی^۱، حسین حیدری شریف آباد^۱، فرخ درویش کجوری^۱، بابک دلخوش^۱

چکیده

به منظور بررسی اثر کاربرد ریزمغذی های روی، آهن و منگنز بر غلظت این عناصر در برگ و دانه و ارتباط آن با عملکرد اقتصادی و بیولوژیکی، آزمایشی به صورت فاکتوریل در غالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار در محل مزرعه تحقیقاتی کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه در سال ۱۳۸۹ به اجرا درآمد. در این تحقیق سطوح مختلف عناصر روی (۲۰ و ۴۰ کیلوگرم در هکتار)، آهن (۲۵ و ۵۰ کیلوگرم در هکتار) و منگنز (۲۰ و ۴۰ کیلوگرم در هکتار) بر روی گیاه زراعی سویا (*Glycine max L.*) رقم ویلیامز بررسی و با شاهد مقایسه شدند. در پایان فصل رشد جهت تعیین غلظت عناصر فوق در برگ و دانه از هر کرت ۵ بوته انتخاب شد و نمونه ها پس از آماده سازی به آزمایشگاه ارسال گردیدند. همچنین عملکرد نهایی و عملکرد بیولوژیکی اندازه گیری و محاسبه شدند. نتایج نشان داد که کاربرد روی اثر بسیار معنی داری بر غلظت روی و آهن در برگ و روی، آهن و منگنز در دانه دارد. در حالی که اثر آهن بر غلظت روی در برگ معنی دار نبود. اما توانست غلظت آهن در برگ و دانه را افزایش دهد. به علاوه کاربرد آهن به طور معنی داری سبب کاهش غلظت منگنز در برگ و دانه گردید. با مصرف آهن تا ۲۵ کیلوگرم در هکتار غلظت این عنصر در برگ و دانه افزایش یافت. کاربرد بیشتر این عنصر تأثیری بر غلظت آهن در برگ و دانه نداشت. کاربرد منگنز باعث افزایش غلظت منگنز در برگ و دانه شد. بیشترین غلظت این عنصر در برگ و دانه با مصرف ۴۰ کیلوگرم منگنز در هکتار به دست آمد. در مقابل، غلظت روی در برگ و دانه تغییرات کمی را در پاسخ به افزایش منگنز نشان داد. عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی تحت تأثیر اثر روی، آهن، منگنز و اثر متقابل روی و منگنز قرار گرفتند.

واژه های کلیدی: روی، آهن، منگنز، غلظت عناصر میکرو، عملکرد اقتصادی، عملکرد بیولوژیکی

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، گروه زراعت، تهران، ایران

* مکاتبه کننده: (s.kobraee@srbiau.ac.ir)(kobraee@yahoo.com)

پذیرش: زمستان ۱۳۸۹

دریافت: پاییز ۱۳۸۹

مقدمه

افزایش عملکرد گیاه با مصرف یک عنصر نتیجه تأثیر آن عنصر بر فرآیندهای آنزیمی، ماده‌سازی، فتوسنتز، انتقال مواد ساخته‌شده در گیاه، ذخیره‌سازی و تثبیت نیتروژن و یا عوامل دیگری نظیر افزایش سطح برگ، دوام سطح و یا ایجاد ویژگی‌هایی در گیاه مانند افزایش کارایی مصرف آب و ایجاد مقاومت به تنش‌های محیطی مختلف مثل خشکی، شوری و غیره می‌باشد. با در نظر گرفتن این مسأله که کاربرد عناصر ریزمغذی احتمالاً می‌تواند موجب افزایش عملکرد گردد حتی در غیر این صورت نیز چنانچه مصرف عنصر بتواند موجب افزایش محتوای عناصر در اندام‌های رویشی و دانه‌ها شود می‌تواند سهم مهمی در سلامت جوامع بشری داشته باشد. امروزه روی را بیشترین عامل محدودکننده تولید گیاهان زراعی در مناطق مختلف جهان می‌دانند (Cakmak *et al.*, 1998; Fageria, 2001; Mandal *et al.*, 2000). محتوای روی در خاک به نوع خاک، مدیریت زراعی، شرایط محیطی و اقلیمی منطقه، گونه گیاهی کشت‌شده و نوع زراعت بستگی دارد. این عوامل می‌توانند در غلظت عنصر در خاک، حلالیت عنصر و قابلیت جذب و دسترسی ریشه به روی بسیار مؤثر باشند. روی می‌تواند توسط کلوئیدهای خاک و مواد آلی جذب گردد (Fageria, 2009).

Baligar & Fageria *et al* (1997) کمبود روی را یکی از مهم‌ترین عوامل کاهش‌دهنده عملکرد ماده خشک و تولید گیاهانی از قبیل ذرت، سویا، لوبیا، برنج و گندم می‌دانند و اظهار می‌دارند که هر دو دسته گیاهان مهم زراعی یعنی غلات و لگوم‌ها نسبت به کودهای روی واکنش مطلوبی نشان می‌دهند. همچنین کمبود روی نه تنها عملکرد و تولید این

گیاهان را کاهش می‌دهد بلکه منجر به کاهش ارزش غذایی آنان نیز می‌گردد. روی برای تشکیل کلروفیل و کربوهیدرات‌ها ضروری است. همچنین روی نقش مهمی در فعال‌سازی سیستم‌ها آنزیمی گیاهان دارد. این عنصر در متابولیسم نیتروژن، سنتز اسیدآمینه تریپتوفان، متابولیسم نشاسته، گلدهی و میوه‌دهی در گیاهان، افزایش مقاومت گیاهان به بیماری‌های قارچی، فعالیت بیولوژیکی غشاء سلولی، توسعه ریشه گیاه و سنتز RNA و DNA نقش مهمی را ایفا می‌کند (Fageria, 2009). کمبود آهن نیز یک مشکل اساسی در بیشتر خاک‌های آهکی است (Lucena & Chaney, 2007). کمبود آهن در طیف گوناگونی از خاک‌ها رخ می‌دهد اما در خاک‌هایی که اسیدیته بالاتر از ۶ دارند بیشتر دیده می‌شوند (Fageria *et al.*, 1994). آهن نقش مهمی در تثبیت نیتروژن، فتوسنتز و سیستم انتقال الکترون دارد (Bennett, 1993). سنتز کلروفیل‌ها، تیلاکوئید و بسیاری از پروتئین‌های آهن‌دار وابسته به وجود این عنصر می‌باشند (Imsande, 1998). طبق یافته‌های Expert (2007) فعالیت آنزیم مهم و حیاتی روبیسکو (ribulose- 1,5-biphosphate carboxylase/oxidase) شدیداً وابسته به وجود آهن بوده و فعالیت آن با کمبود آهن کاهش می‌یابد. با افزایش pH خاک میزان حلالیت و غلظت آهن در محلول خاک کاهش می‌یابد. طبق اظهارات Fageria (2000) خصوصیات شیمیایی خاک مانند pH یکی از فاکتورهای مهم برای تعیین میزان جذب و انتقال آهن در خاک و گیاه می‌باشد. M.chague (1922) منگنز را یک عنصر ضروری برای گیاهان عالی معرفی نمود. بیشتر تحقیقات بر روی منگنز در گیاهان زراعی در نیمه دوم قرن بیستم انجام شد (Fageria, 2009). با افزایش pH

افزایش محتوای غذایی دانه بسیار مهم است و نقش اساسی در سلامت انسان دارد. از این رو با توجه به اهمیت موضوع و اینکه اثر این سه عنصر به طور همزمان کمتر ارزیابی گردیده بنابراین تحقیقی با هدف بررسی اثر عناصر ریزمغذی بر ارزش غذایی، غلظت عنصر در اندام‌های گیاه و تولید و عملکرد سویا در شرایط آب و هوایی کرمانشاه به اجرا درآمد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در سال زراعی ۹۰-۱۳۸۹ در ایستگاه تحقیقاتی کشاورزی دامپروری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه انجام شد. این ایستگاه در ۱۰ کیلومتر جاده کرمانشاه- تهران قرار گرفته است. از نظر موقعیت جغرافیایی در ۳۴ درجه و ۲۰ دقیقه عرض جغرافیایی و ۴۷ درجه و ۲۰ دقیقه طول جغرافیایی واقع گردیده است. ارتفاع ایستگاه از سطح دریا ۱۳۵۱/۶ متر است. میزان متوسط بارندگی سالیانه در این ایستگاه ۴۷۸ میلی‌متر بوده و اقلیم ایستگاه بر اساس تقسیم‌بندی آمبرژه از نوع نیمه‌خشک سرد تا معتدل می‌باشد. جهت انجام این تحقیق از آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار استفاده شد. رقم مورد استفاده در این آزمایش رقم ویلیامز بوده که از گروه رسیدگی (۳) می‌باشد. در این تحقیق سه عنصر روی، آهن و منگنز به ترتیب با غلظت‌های مختلف برای روی (۲۰ و ۴۰ کیلوگرم در هکتار از منبع $ZnSO_4$)، آهن (۲۵ و ۵۰ کیلوگرم در هکتار از منبع $FeSO_4$) و منگنز (۲۰ و ۴۰ کیلوگرم در هکتار از منبع $MnSO_4$) مورد مصرف قرار گرفتند. به این ترتیب آزمایش شامل ۲۷ تیمار بود که در ۸۱ کرت آزمایشی قرار گرفتند. زمین مورد آزمایش در پائیز سال ۱۳۸۸ باگاو آهن برگردان دار شخم خورده و در سال ۱۳۸۹ شخم

خاک به کمتر از ۶/۵ حلالیت و دسترسی ریشه گیاه به منگنز کاهش می‌یابد (Ducic & Polle, 2005; Rosas et al., 2007). منگنز به طور غیرمستقیم در تشکیل و ساخت کلروفیل نقش دارد، این عنصر از اجزاء تشکیل دهنده آنزیم‌های تنفسی می‌باشد. همچنین منگنز در فعال‌سازی واکنش‌های متابولیکی مهم در گیاهان، تسریع در جوانه‌زنی و رسیدگی گیاه، افزایش قابلیت دسترسی به فسفر و کلسیم، شرکت در واکنش‌های اکسیداسیون و احیاء و سیستم‌های انتقال الکترون، جزء ساختمانی متالوپروتئین‌ها، کمک به متابولیسم آهن و اسمیلاسیون نیترات، افزایش مقاومت گیاهان به امراض و بیماری‌ها، دارا بودن نقش مهم در تثبیت کربن در گیاهان C_4 و تثبیت نیتروژن در لگومینوزها نقش مهمی را بر عهده دارد (Fageria, 2009). طبق گزارش Mandal et al (2000) غلظت‌های بالایی از Fe^{+2} و Mn^{+2} در محلول خاک می‌تواند اثر آنتاگونیستی بر روی جذب عنصر روی داشته باشد. طبق آزمایشات Alloway et al (2004) از یک طرف انتقال روی از ریشه به سایر قسمت‌های گیاه با مصرف منگنز افزایش می‌یابد و از طرف دیگر با افزودن غلظت منگنز و آهن در خاک می‌تواند از جذب روی در خاک خصوصاً در شرایط غرقابی برنج جلوگیری نماید. (Fageria et al (1992) اظهار داشت که معمولاً غلظت عنصر در گیاه با افزایش سن گیاه کاهش می‌یابد. این امر در خصوص سویا به گونه‌ای است که با افزایش سن گیاه غلظت عنصر در اندام‌های هوایی کاهش چشمگیری نشان نمی‌دهد. بنابراین از نظر آماری معنی‌دار نیست. در مورد گیاهی مانند سویا غلظت عنصر در اندام‌های هوایی با توجه به رابطه آن با غلظت عنصر در دانه‌ها که بعداً مورد تغذیه انسان و دام و طیور قرار می‌گیرد اهمیت می‌یابد و از این جهت درک این رابطه و

مجددی عمود بر شخم قبلی زده شد. سپس توسط دیسک کلوخه‌ها خرد شده و مقدار ۲۷ کیلوگرم کود فسفات آمونیم (۲۰۰ کیلوگرم در هکتار) و مقدار ۷ کیلوگرم اوره (۵۰ کیلوگرم در هکتار) به صورت یکنواخت در سطح مزرعه توزیع و توسط دیسک با خاک مخلوط شدند. به کمک فاروئر پشته‌هایی به فواصل ۶۰ سانتی‌متر احداث و سپس اقدام به ایجاد نه‌های آبیاری گردید. قبل از کاشت، بذور ابتدا با محلول ۱۰ درصد شکر کمی خیس شده و هر کیلوگرم بذر با ۲ گرم باکتری *Bradyrhizobium japonicum* آغشته شد. جهت کاشت ابتدا شیاری به عمق ۴ سانتی‌متر در وسط پشته ایجاد و سپس بذور به صورت فشرده و نزدیک به هم در ته شیار قرار داده شدند و روی آن با خاک نرم و با فشاری ملایم پوشانیده شد. میزان مصرف کودهای سولفات آهن، روی و منگنز بر اساس مساحت کرت محاسبه و سپس کودها هر کدام به میزان ۵ برابر وزن کود با خاک نرم مخلوط شدند و در شیارهایی که در کنار پشته‌ها به وسیله دست ایجاد گردید قرار داده شدند. در پایان فصل رشد و در مرحله رسیدگی نهایی R_8 (Fehr & Caviness, 1977)، از هر کرت ۵ بوته به صورت تصادفی انتخاب شد. به منظور اندازه‌گیری غلظت عناصر در برگ، از برگ‌های باقی‌مانده در قسمت‌های بالایی بوته (کاملاً توسعه یافته) استفاده گردید، همچنین دانه‌ها از غلاف جدا شدند. نمونه‌ها پس از شستشو با آب مقطر در آون در دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت خشک و به کمک آسیاب برقی به صورت پودر درآمده و در کوره تا دمای ۵۵۰ درجه سانتی‌گراد حرارت داده شدند. سپس در اسیدکلریدریک دو نرمال حل شده و جهت تعیین عناصر به آزمایشگاه ارسال گردیدند

(Marschner, 1995). جهت محاسبه عملکرد نهایی دو ردیف وسط هر کرت با در نظر گرفتن حاشیه به طور کامل برداشت شدند. وزن خشک دانه با کسر ۱۳ درصد رطوبت محاسبه و به عنوان عملکرد اقتصادی در نظر گرفته شد. همچنین برای تعیین عملکرد بیولوژیکی نیز وزن خشک کل بوته‌ها به عنوان عملکرد بیولوژیکی در نظر گرفته شد. تجزیه واریانس داده‌ها به کمک نرم‌افزار آماری MSTATC و SPSS, 13 بر اساس آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی و جهت مقایسه میانگین‌ها از روش LSD استفاده شد.

نتایج

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۱) نشان می‌دهد که مصرف روی اثر بسیار معنی‌داری بر غلظت روی و آهن در برگ و روی، آهن و منگنز در دانه دارد. اثر ساده آهن بر روی غلظت روی در برگ معنی‌دار نبود اما به طور بسیار معنی‌داری توانست غلظت آهن در برگ و دانه را افزایش دهد. از طرف دیگر کاربرد آهن به طور معنی‌داری توانست سبب کاهش غلظت منگنز در برگ در سطح ۰.۵٪ و در دانه در سطح ۰.۱٪ گردد. اثر منگنز بر غلظت روی و آهن در برگ و روی در دانه اختلاف معنی‌داری را نشان نداد اما تأثیر آن بر غلظت منگنز در برگ و آهن و منگنز در دانه در سطح ۰.۵٪ معنی‌داری بود. اثر متقابل روی و آهن بر غلظت عناصر آهن و منگنز در برگ معنی‌دار نبود اما اثر متقابل غلظت آهن و منگنز در دانه اختلاف بسیار معنی‌داری را در سطح ۰.۱٪ بر غلظت این دو عنصر داشت. همچنین غلظت روی در برگ و دانه در سطح ۰.۵٪ تحت تأثیر اثر متقابل روی و آهن قرار گرفت. اثر متقابل روی و منگنز بر غلظت روی، آهن و منگنز در برگ و روی در دانه معنی‌دار نبود اما غلظت آهن و

برگ و دانه افزایش یافت اما با مصرف بیشتر این عنصر غلظت آهن در برگ و دانه دچار کاهش گردید. بیشترین غلظت آهن در برگ و دانه به ترتیب ۱۳۳/۰۰ و ۷۰/۹۱ میلی گرم بر کیلوگرم را در مصرف ۲۵ کیلوگرم آهن در هکتار شاهد بودیم. روند افزایش غلظت منگنز در برگ و دانه مشابه عنصر روی بود و بیشترین غلظت این عنصر را در هر دو اندام برگ و دانه با مصرف ۴۰ کیلوگرم منگنز در هکتار به دست آمد. همان گونه که ذکر شد در این آزمایش مصرف آهن موجب کاهش غلظت منگنز در برگ و دانه گردید. این مسأله در خصوص مصرف منگنز و اثر آن بر غلظت آهن نیز صادق بود. بیشترین عملکرد دانه با مصرف ۴۰ کیلوگرم روی، ۵۰ کیلوگرم آهن و ۴۰ کیلوگرم منگنز به دست آمد. بررسی دقیق تر نشان می دهد که میزان تأثیر مصرف ۲۵ تا ۵۰ کیلوگرم آهن و ۲۰ تا ۴۰ کیلوگرم منگنز در هکتار اختلاف در عملکرد دانه بسیار کم بوده و از نظر آماری معنی دار نیست. این مورد می تواند از جنبه اقتصادی در مصرف کمتر این عناصر مدنظر قرار گیرد. حداکثر عملکرد بیولوژیکی با مصرف ۴۰ کیلوگرم روی، ۵۰ کیلوگرم آهن و ۴۰ کیلوگرم منگنز به دست آمد. بین مصرف ۲۵ و ۵۰ کیلوگرم آهن در هکتار عملکرد بیولوژیکی افزایش چشمگیری را نشان نداد. در حالی که این مسأله در خصوص دو عنصر روی و منگنز صادق نبود و با افزایش مصرف این دو عنصر عملکرد بیولوژیکی همچنان روند افزایشی داشت. بیشترین وزن خشک بوته با مصرف ۲۰ کیلوگرم روی، ۵۰ کیلوگرم آهن و ۴۰ کیلوگرم منگنز به دست آمد. غلظت روی در دانه با مصرف به دست آمد. غلظت روی در دانه با مصرف ۴۰، ۵۰ و ۲۰ کیلوگرم روی، آهن و منگنز در بالاترین مقدار یعنی ۴۴/۹۰ میلی گرم در هر کیلوگرم وزن خشک دانه به دست آمد. از طرف دیگر صرفاً با مصرف ۲۵

منگنز در دانه به ترتیب در سطح ۵٪ و ۱٪ اختلاف معنی داری را از نظر آماری نشان دادند. غلظت روی، آهن و منگنز در برگ تحت تأثیر اثر متقابل آهن و منگنز قرار نگرفتند و اختلاف آنان از نظر آماری معنی دار نبود در حالی که اثر متقابل آنان بر غلظت آهن و منگنز در دانه در سطح ۱٪ و غلظت روی در سطح ۵٪ معنی دار بود.

به استثناء غلظت منگنز در دانه که در سطح ۵٪ تحت تأثیر اثر متقابل سه گانه قرار گرفت در بقیه موارد اثر متقابل روی، آهن و منگنز بر غلظت عناصر در برگ و دانه معنی دار نبود. در خصوص عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی می توان دید که عملکرد دانه تحت تأثیر اثر روی، آهن، منگنز و اثر متقابل روی و منگنز قرار گرفت و اختلاف بسیار معنی داری در سطح ۱٪ مشاهده شد و در سایر موارد عملکرد دانه تحت تأثیر قرار نگرفت، اما عملکرد بیولوژیکی تحت تأثیر کاربرد عناصر روی، آهن و منگنز و اثرات متقابل آنان قرار گرفت و اختلاف معنی داری را در سطح ۱ درصد نشان داد. وزن خشک بوته نیز در نتیجه کاربرد روی، آهن و منگنز و اثر متقابل روی و آهن دارای اختلاف بسیار معنی داری در سطح ۱٪ بود و اثر متقابل روی و منگنز از یک سو و آهن و منگنز از سوی دیگر در سطح ۵٪ معنی دار بود. وزن خشک بوته تحت تأثیر اثر متقابل آهن و منگنز قرار نگرفت. طبق نتایج مقایسه میانگین ها (جدول های ۲ و ۳) در این آزمایش در نتیجه کاربرد روی غلظت این عنصر در برگ از ۱۶/۱۸ به ۲۵/۴۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن خشک در برگ رسید، همچنین غلظت روی در دانه نیز با کاربرد عنصر روی به مقدار زیادی افزایش یافت به طوری که غلظت آن از ۲۴/۲۰ به ۴۱/۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم رسید. این شرایط در خصوص آهن تا حدی متفاوت بود به طوری که با مصرف آهن تا ۲۵ کیلوگرم در هکتار غلظت آهن در

عملکرد بیولوژیکی به بالاترین حد یعنی ۸۴۳۰ کیلوگرم در هکتار رسید.

معادلات رگرسیونی زیر ارتباط بین کاربرد سطوح مختلف روی، آهن و منگنز را با غلظت این عناصر در برگ‌ها و دانه‌ها نشان می‌دهد. در این معادلات Y غلظت روی، آهن و منگنز در برگ و دانه و X سطوح مختلف کاربرد این عناصر می‌باشد.

$$Y_{Zn} = 16/178 + 0/068 X_{Zn} + 0/004 (X_{Zn})^2$$

$$Y_{Zn} = 24/190 + 0/030 X_{Zn} + 0/003 (X_{Zn})^2$$

$$Y_{Fe} = 98/23 + 2/45 X_{Fe} - 0/042 (X_{Fe})^2$$

$$Y_{Fe} = 43/98 + 1/86 X_{Fe} - 0/03 (X_{Fe})^2$$

$$Y_{Mn} = 34/14 + 0/77 X_{Mn} - 0/006 (X_{Mn})^2$$

$$Y_{Mn} = 21/78 - 0/03 X_{Mn} + 0/02 (X_{Mn})^2$$

دارد به طوری که با افزایش و یا کاهش یکی در گیاه غلظت دیگری به ترتیب کاهش و یا افزایش می‌یابد، این درحالی است که Sanchez-Raya *et al* (1974) بیان کردند که چنانچه آهن به مقدار کمی استفاده شود می‌تواند جذب و انتقال منگنز را افزایش دهد. Chinnery & Harding (1980) بر رابطه آنتاگونیستی بین منگنز و آهن تاکید داشته‌اند. آنان گزارش دادند که غلظت منگنز در اندام‌های هوایی گیاه سویا با افزایش غلظت آهن کاهش می‌یابد. کاربرد منگنز تا ۲۰ کیلوگرم در هکتار توانست بر جذب روی و افزایش غلظت آن در برگ اثر مطلوبی داشته باشد. Alloway *et al* (2004) بیان نمود که انتقال روی از ریشه به سایر قسمت‌های گیاه با مصرف منگنز افزایش می‌یابد. از طرفی بالا بودن غلظت منگنز و آهن در خاک می‌تواند از جذب روی در خاک جلوگیری نماید. در مصرف ۴۰ کیلوگرم

گیلوگرم آهن در هکتار بیشترین غلظت آهن در دانه حاصل شد. بیشترین غلظت منگنز در دانه در شرایطی به دست آمد که صرفاً از ۴۰ کیلوگرم در هکتار منگنز مصرف شد. حداکثر عملکرد دانه به مقدار ۳۸۵۲ کیلوگرم در هکتار با مصرف ۴۰ کیلوگرم روی، ۵۰ کیلوگرم آهن و ۴۰ کیلوگرم منگنز در هکتار به دست آمد. از طرف دیگر با مصرف ۴۰، ۵۰ و ۲۰ کیلوگرم به ترتیب از این عناصر میزان

$$r^2 = 0/67 \text{ برگ}$$

$$r^2 = 0/92 \text{ دانه}$$

$$r^2 = 0/36 \text{ برگ}$$

$$r^2 = 0/99 \text{ دانه}$$

$$r^2 = 0/70 \text{ برگ}$$

$$r^2 = 0/97 \text{ دانه}$$

بحث و نتیجه‌گیری

در این تحقیق با مصرف روی عملکرد دانه افزایش یافت و حداکثر عملکرد با مصرف ۴۰ کیلوگرم روی در هکتار به دست آمد که نشان‌دهنده میزان تأثیر این عنصر بر تولید می‌باشد. نتایج (Heitholt *et al* 2002) حاکی از آن است که با مصرف ۸ ppm روی نسبت به شاهد، عملکرد دانه در بوته تا حدود دو برابر افزایش می‌یابد. همچنین تحقیقات آنان نشان می‌دهد که مصرف ۴۰ ppm منگنز می‌تواند عملکرد دانه را به میزان چشمگیری افزایش دهد. نتایج این آزمایش همچنین با نتایج Abdolsalam *et al* (1994) مطابقت دارد. افزایش میزان مصرف آهن از ۲۵ به ۵۰ کیلوگرم در هکتار از یک طرف نتوانست تأثیر معنی‌داری بر عملکرد دانه داشته باشد و از طرف دیگر مانع جذب روی و منگنز گردید. Alam *et al* (2000) گزارش دادند که بین آهن و منگنز یک ارتباط منفی وجود

منگنز نیز موجب افزایش غلظت این عنصر در برگ‌ها و دانه گردید. کاربرد منگنز بیشتر بر روی غلظت این عنصر در دانه موثر بود تا برگ و غلظت منگنز در دانه بیش از برگ‌ها افزایش یافت.

اثر عناصر کم مصرف از گذشته مورد توجه محققین بوده و تحقیقات گسترده‌ای در این خصوص صورت گرفته است اما در این آزمایشات کمتر اثر سه عنصر روی، آهن و منگنز به صورت همزمان و در شرایط مزرعه‌ای مورد ارزیابی قرار گرفته است. نتایج این آزمایش نشان داد که کاربرد عناصر خاصی می‌تواند غلظت آن عنصر را در اندام‌های گیاهی افزایش داده و عملکرد اقتصادی و بیولوژیکی نیز تحت تأثیر قرار دهد. در نتایج این آزمایش اثرات آنتاگونیستی آهن و منگنز که مکرراً در آزمایشات قبلی مورد تأکید قرار گرفته در شرایط اقلیمی منطقه آزمایش نیز تکرار شد. زمانی که آهن به میزان بیشتر از ۲۵ کیلوگرم در هکتار مصرف شد اثرات آنتاگونیستی آن با منگنز شدت بیشتری یافت. در این آزمایش میزان بازدارندگی منگنز از جذب آهن به مراتب بیشتر از میزان بازدارندگی آهن از جذب منگنز بود. مصرف منگنز به مقدار زیادی مانع جذب آهن گردید. کاربرد منگنز تا ۲۰ کیلوگرم در هکتار اثر کمی بر جذب آهن داشت اما افزایش مصرف آن موجب کاهش بیشتر غلظت آهن در برگ‌ها و دانه‌ها شد. روی به مقدار بسیار کم سبب کاهش غلظت منگنز در برگ و دانه گردید. به نظر می‌رسد غلظت‌های زیاد روی در خاک می‌تواند مانع جذب منگنز توسط سویا گردد. همچنین کاربرد آهن نیز نتوانست بر غلظت روی در برگ‌ها تأثیر بگذارد این در حالی است که کاربرد آهن تا ۲۰ کیلوگرم در هکتار تأثیر چندانی بر غلظت روی در دانه نداشت اما مصرف بیشتر آهن سبب کاهش غلظت روی در دانه‌ها گردید.

منگنز عملکرد افزایش چشمگیری نشان نداد و اختلافات از نظر آماری معنی‌دار نبود. براساس گزارش Mandal *et al* (2000) غلظت‌های بالای از Fe^{+2} و Mn^{+2} در محلول خاک می‌تواند اثر آنتاگونیستی بر روی جذب عنصر روی داشته باشد. همچنین گزارشات آن‌ها حاکی از آن است که غلظت‌های بالای از آهن و منگنز در محلول خاک می‌تواند اثرات منفی بر جذب عنصر روی داشته باشد. در این آزمایش با مصرف روی و منگنز عملکرد بیولوژیکی و وزن خشک بوته همچنان افزایش یافت که این مسأله در خصوص آهن صادق نبود. مطالعات انجام شده توسط Fageria *et al* (2002) نشان داد که کاربرد منگنز به طور معنی‌داری سبب افزایش میزان ماده خشک تولیدی در گیاهی مانند ذرت می‌گردد. (Ghasemi-fasaei *et al* (2003) در آزمایش خود مشاهده نمودند که بکاربردن کودهای آهن دار می‌تواند سبب افزایش عملکرد ماده خشک چهار ژنوتیپ سویا گردد. این در حالی است که اثرات آن بر سایر ژنوتیپ‌ها بسیار متفاوت بود. ارتباط بین غلظت عناصر روی، آهن و منگنز در برگ با عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی بسیار واضح است. به طوری که نتایج نشان دادند که افزایش غلظت این عناصر در برگ سبب افزایش عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی شده است. در این آزمایش مصرف روی سبب کاهش غلظت آهن در برگ و دانه سویا گردید. اما میزان کاهش غلظت آهن در دانه کمتر از کاهش غلظت این عنصر در برگ بود. بنابراین به نظر می‌رسد که روی به انتقال آهن از برگ به دانه‌ها کمک می‌کند. کاربرد روی سبب افزایش غلظت این عنصر در دانه‌ها بیش از برگ‌ها شد. مصرف آهن تا ۲۵ کیلوگرم سبب افزایش غلظت این عنصر در برگ‌ها و دانه گردید اما مصرف بیشتر آن تأثیر چندانی بر غلظت آهن در این دو اندام گیاهی نداشت. کاربرد

جدول ۱- تجزیه واریانس صفات اندازه گیری شده در آزمایش

میانگین مربعات										
وزن خشک کل بوته	عملکرد بیولوژیکی	عملکرد دانه	غلظت عناصر در دانه			غلظت عناصر در برگ			درجه آزادی	منابع تغییر
			منگنز	آهن	روی	منگنز	آهن	روی		
۰/۱۱	۲۹۲۷۲/۸۶	۵۹۳۲۵/۱۴	۱/۴۱	۱۱/۳۰	۱۰/۲۰	۱۹۴/۴۶	۸۳/۸۱	۰/۷۸	۲	تکرار
۱۹/۳۱**	۲۵۱۱۲۸۷/۵۱**	۱۱۵۶۴۴۶/۱۱**	۱۵۰/۷۳**	۲۹۵/۲۸**	۱۹۲۰/۴۹**	۷۴/۳۶ ^{ns}	۱۰۰۸۰/۰۴**	۵۹۸/۷۵**	۲	روی
۲۲۹/۹۳**	۳۹۱۴۸۹۸/۲۶**	۱۲۳۱۹۲۵/۲۷**	۴۱/۶۵**	۴۹۰/۷۵۲**	۳۴/۳۸*	۴۱۳/۷۵*	۸۱۸۵/۰۸**	۱۳/۵۴ ^{ns}	۲	آهن
۱۱/۳۴**	۲۴۰۴۱۳/۹۹**	۱۹۷۵۵۹/۲۵ ^{ns}	۱۸/۴۴**	۴۵/۹۹**	۲۵/۵۶*	۶۹/۸۰ ^{ns}	۷۶۸/۵۲ ^{ns}	۴۹/۲۵*	۴	روی × آهن
۵۰/۵۶**	۲۶۰۸۳۸۳۸/۳۰**	۶۱۸۷۸۲۱/۷۵**	۱۹۵۰/۴۳**	۳۶/۴۵**	۶/۲۰ ^{ns}	۲۹۹۱/۱۹**	۸۴۷/۸۳ ^{ns}	۶/۹۳ ^{ns}	۲	منگنز
۲/۷۵*	۱۸۸۵۹۶۷/۰۲**	۴۴۸۸۴۶/۹۹**	۵۷/۰۲**	۱۵/۶۹*	۵/۵۹ ^{ns}	۹۷/۹۱ ^{ns}	۱۳۸/۶۶ ^{ns}	۲۰/۳۶ ^{ns}	۴	روی × منگنز
۰/۶۸ ^{ns}	۱۵۴۷۶۵/۳۴**	۳۷۶۲۱/۷۹ ^{ns}	۲۱/۷۰**	۲۸/۱۰**	۲۳/۲۷ ^{ns}	۷۲/۳۵ ^{ns}	۶۱/۷۹ ^{ns}	۵/۱۱ ^{ns}	۴	آهن × منگنز
۲/۲۹*	۱۵۸۷۹۰/۹۷**	۶۷۱۷۷/۱۳ ^{ns}	۹/۲۳*	۸/۵۵ ^{ns}	۴/۸۲ ^{ns}	۷۵/۱۲ ^{ns}	۳۵۱/۴۶ ^{ns}	۲۵/۹۵ ^{ns}	۸	روی × آهن × منگنز
۰/۹۳	۳۴۲۴۰/۰۷	۱۱۱۸۴۴/۵۹	۳/۶۳	۵/۱۵	۷/۰۴	۹۴/۳۰	۳۲۲/۴۴	۱۳/۵۲	۵۲	خطا
۸/۲۰	۸/۶۶	۱۰/۵۲	۴/۹۶	۳/۹۲	۸/۲۵	۱۹/۳۸	۱۵/۵۶	۱۵/۱۷	-	ضریب تغییرات (/.)

ns، * و * به ترتیب نشان دهنده عدم اختلاف معنی دار، معنی دار در سطح ۰.۵٪ و ۰.۱٪ می باشد.

جدول ۲- مقایسه میانگین اثر ساده روی، آهن و منگنز بر صفات اندازه گیری شده به روش LSD در سطح احتمال ۵ درصد

میانگین										
عامل آزمایشی	میزان کود (kg/ha)	غلظت عنصر در دانه (mg/kg)			غلظت عنصر در برگ (mg/kg)			وزن خشک کل بوته (gr)	عملکرد بیولوژیکی (kg/ha)	عملکرد دانه (kg/ha)
		منگنز	آهن	روی	منگنز	آهن	روی			
	۰	۱۶/۱۸c	۴۶/۶۷a	۲۴/۲۰c	۶۱/۲۴a	۴۱/۰۰a	۳۰/۱۷b	۷۱۲۷b	۲۱/۱۴b	
روی	۲۰	۱۹/۱۳b	۴۳/۵۳a	۳۱/۳۷b	۵۷/۷۷b	۳۸/۰۲b	۳۱/۰۵b	۷۲۲۸b	۲۲/۶۹a	
	۴۰	۲۵/۴۰a	۴۶/۰۳a	۴۱/۰۰a	۵۴/۶۳c	۳۶/۳۲c	۳۴/۱۱a	۷۶۹۹a	۲۲/۳۳a	
	۰	۲۰/۹۸a	۴۹/۸۳a	۳۲/۹۵a	۴۳/۹۹c	۳۹/۸۲a	۲۹/۳۱b	۶۹۱۲b	۱۹/۷۷c	
آهن	۲۵	۱۹/۵۷a	۴۴/۰۰b	۳۲/۷۲a	۷۰/۹۱a	۳۸/۱۳b	۳۲/۹۵a	۷۵۵۶a	۲۳/۷۰b	
	۵۰	۲۰/۱۷a	۴۲/۳۹b	۳۰/۸۹b	۵۸/۷۴b	۳۷/۴۰b	۳۳/۰۸a	۷۵۸۶a	۲۵/۴۸a	
	۰	۲۰/۶۹a	۱۱۷/۵۰ab	۳۴/۱۴c	۵۹/۲۲a	۲۱/۷۸c	۲۶/۲۷b	۶۲۱۹c	۲۱/۴۲b	
منگنز	۲۰	۲۰/۳۳a	۴۷/۰۹b	۳۲/۴۳a	۵۷/۲۶b	۳۱/۴۹b	۳۴/۱۴a	۷۸۵۸b	۲۳/۵۸a	
	۴۰	۱۹/۶۹a	۵۴/۹۹a	۳۱/۶۴a	۵۷/۱۷b	۶۲/۰۹a	۳۴/۹۳a	۷۹۷۷a	۲۳/۹۶a	

اعدادی که در هرستون حداقل دارای یک حرف مشترک باشند فاقد اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد می باشند.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات متقابل سه گانه روی، آهن و منگنز بر غلظت این عناصر در برگ و دانه، عملکرد بیولوژیک و وزن خشک کل بوته به روش LSD در سطح احتمال ۵ درصد

وزن خشک کل بوته (gr)	عملکرد بیولوژیکی (kg/ha)	عملکرد دانه (kg/ha)	دانه					برگ			تیمار کودی (kg/ha)		
			غلظت منگنز mg/kg	غلظت آهن mg/kg	غلظت روی mg/kg	غلظت منگنز mg/kg	غلظت آهن mg/kg	غلظت روی mg/kg	منگنز	آهن	روی	ردیف	
۱۸/۱۱m	۵۵۲۵ op	۲۳۷۱ g	۲۳/۴۰ jk	۴۷/۹۰ jk	۲۷/۶۰ fg	۳۹/۷۰ cdefg	۱۲۲/۸۰ bcdef	۱۵/۶۰ ijk	۰	۰	۰	۱	
۲۱/۲۳ijk	۶۸۸۳ klm	۲۹۷۳ def	۳۳/۷۰ ef	۴۳/۶۰ l	۲۵/۲۷ gh	۵۰/۲۰ bcd	۱۱۲/۳۰ cdefgh	۱۴/۲۰ k	۲۰	۰	۰	۲	
۲۱/۷۲hij	۷۱۲۰ k	۳۰۸۵ def	۷۰/۷۰ a	۴۴/۵۰ kl	۲۵/۵۰ gh	۵۷/۲۰ b	۱۱۰/۷۰ cdefghi	۱۳/۵۰ k	۴۰	۰	۰	۳	
۲۳/۴۱efg	۶۹۹۲ kl	۲۸۲۶ efg	۲۵/۰۰ ij	۷۸/۳۰ a	۲۴/۹۰ ghi	۳۸/۹۰ cdefg	۱۴۹/۲۰ ab	۱۷/۴۰ ghijk	۰	۲۵	۰	۴	
۲۳/۹۷def	۷۵۳۰ j	۳۲۱۱ cde	۳۱/۹۰ efg	۷۲/۸۰ b	۲۵/۵۰ gh	۴۲/۴۰ bcdef	۱۴۷/۳۰ ab	۱۷/۵۰ ghijk	۲۰	۲۵	۰	۵	
۲۳/۹۵def	۷۸۷۳ fgghi	۳۲۸۶ bcde	۶۵/۲۰ b	۷۲/۵۰ b	۲۶/۱۰ g	۵۷/۹۰ ab	۱۵۷/۲۰ a	۱۳/۵۰ k	۴۰	۲۵	۰	۶	
۲۷/۶۱a	۶۷۶۱ lmn	۲۸۳۰ efg	۱۷/۹۰ m	۶۶/۳۰ cd	۲۰/۷۰ i	۳۸/۲۰ cdefg	۱۴۸/۹۰ ab	۲۱/۲۰ defghi	۰	۵۰	۰	۷	
۲۷/۷۲a	۷۵۷۳ ij	۳۲۷۱ bcde	۳۳/۹۰ e	۶۳/۷۰ de	۲۱/۵۰ hi	۴۴/۳۳ bcdef	۱۵۵/۲۰ a	۱۴/۵۰ jk	۲۰	۵۰	۰	۸	
۲۷/۷۹a	۷۸۸۹ fgh	۳۳۰۳ bcde	۶۴/۳۰ b	۶۱/۶۰ ef	۲۰/۷۰ i	۵۱/۲۰ bc	۱۳۴/۹۰ abc	۱۸/۲۰ efghijk	۴۰	۵۰	۰	۹	
۱۸/۲۵m	۵۲۲۵ p	۱۶۳۱ h	۲۵/۰۰ ij	۴۱/۸۰ l	۳۲/۷۰ e	۳۰/۷۰ efg	۹۷/۲۰ fghij	۱۷/۹۰ fghijk	۰	۰	۲۰	۱۰	
۲۰/۱۰kl	۷۶۲۰ hij	۳۰۱۱ def	۳۳/۵۰ ef	۴۳/۶۰ l	۲۸/۶۰ efg	۵۶/۳۰ b	۱۰۲/۶۰ defghij	۲۱/۴۰ defghi	۲۰	۰	۲۰	۱۱	
۲۱/۱۲ijk	۷۷۲۸ ghij	۳۳۷۲ abcde	۶۰/۲۰ cd	۴۳/۹۰ l	۳۰/۷۰ ef	۵۳/۱۳ bc	۹۱/۳۰ hij	۲۳/۹۰ cdef	۴۰	۰	۲۰	۱۲	
۲۱/۶۰hijk	۵۶۶۳ o	۲۵۶۳ fg	۲۱/۲۰ kl	۷۲/۹۰ b	۳۱/۶۰ ef	۳۷/۸۰ cdefg	۱۲۵/۴۰ bcdef	۱۷/۱۰ hijk	۰	۲۵	۲۰	۱۳	
۲۵/۴۲bcd	۸۱۳۵ cdef	۳۶۸۱ abc	۳۰/۶۰ fg	۶۸/۳۰ c	۳۲/۷۰ e	۴۲/۹۰ bcdef	۱۳۵/۲۰ abc	۱۶/۲۰ hijk	۲۰	۲۵	۲۰	۱۴	
۲۵/۹۴b	۸۰۸۱ def	۳۶۹۲ abc	۵۸/۲۰ d	۷۳/۸۰ b	۳۰/۵۰ ef	۵۱/۰۳ bc	۱۲۱/۹۰ bcdefg	۱۷/۳۰ ghijk	۴۰	۲۵	۲۰	۱۵	
۲۱/۸۵ghi	۵۷۰۴ o	۲۶۱۰ fg	۱۸/۷۰ lm	۶۱/۴۰ ef	۳۱/۲۰ ef	۲۵/۹۰ g	۱۱۰/۷۰ cdefghi	۱۹/۱۰ defghijk	۰	۵۰	۲۰	۱۶	
۲۴/۷۳bcde	۸۶۸۷ a	۳۶۸۵ abc	۳۲/۵۰ ef	۵۸/۵۰ fg	۳۱/۸۰ ef	۴۳/۸۰ bcdef	۹۲/۶۰ ghij	۲۰/۴۰ defghij	۲۰	۵۰	۲۰	۱۷	

اعدادی که در هر ستون حداقل دارای یک حرف مشترک باشند فاقد اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد می باشند.

ادامه جدول ۳

وزن خشک کل بوته (gr)	عملکرد بیولوژیکی (kg/ha)	عملکرددانه (kg/ha)	دانه				برگ		تیمار کودی (kg/ha)			
			غلظت منگنز mg/kg	غلظت آهن mg/kg	غلظت روی mg/kg	غلظت منگنز mg/kg	غلظت آهن mg/kg	غلظت روی mg/kg	منگنز	آهن	روی	ردیف
۲۵/۱۸abcd	۸۲۱۲ bcde	۳۶۹۹ abc	۶۲/۳۰ bc	۵۵/۷۰ gh	۳۲/۵۰ e	۵۰/۲۰ bcd	۸۰/۵۰ j	۱۸/۹۰ defghijk	۴۰	۵۰	۲۰	۱۸
۱۸/۱۷m	۶۶۰۹ mn	۲۹۶۶ def	۲۴/۶۰ ij	۴۲/۷۰ l	۴۳/۶۰ ab	۳۵/۱۰ defg	۷۵/۲۰ j	۳۰/۰۰ ab	.	.	۴۰	۱۹
۱۹/۱۲lm	۷۴۹۵ j	۳۴۷۱ abcd	۳۰/۷۰ fg	۴۲/۵۰ l	۴۰/۱۰ bcd	۵۲/۴۰ bc	۸۹/۴۰ hij	۳۰/۲۰ a	۲۰	.	۴۰	۲۰
۲۰/۱۶jkl	۸۰۰۳ efg	۳۵۰۲ abcd	۵۹/۱۰ d	۴۵/۴۰ kl	۴۱/۲۰ abcd	۷۳/۷۷ a	۸۲/۶۰ ij	۲۱/۱۰ defgh	۴۰	.	۴۰	۲۱
۲۰/۸۶ijk	۶۹۶۵ kl	۲۹۸۰ def	۱۹/۶۰ lm	۶۸/۳۰ c	۴۰/۳۰ bcd	۲۹/۲۰ fg	۱۲۹/۷۰ abcde	۲۴/۷۰ abcd	.	۲۵	۴۰	۲۲
۲۴/۳۱cdef	۸۳۷۲ bcd	۳۷۷۳ ab	۲۷/۳۰ hi	۶۵/۴۰ cd	۴۲/۷۰ abc	۴۵/۴۰ bcde	۱۳۱/۲۰ abcd	۲۴/۵۰ acde	۲۰	۲۵	۴۰	۲۳
۲۳/۸۶def	۸۳۹۲ abc	۳۶۴۲ abc	۵۸/۷۰ d	۶۵/۹۰ cd	۴۰/۲۰ bcd	۵۰/۵۰ bcd	۱۰۰/۳۰ efghij	۲۷/۹۰ abc	۴۰	۲۵	۴۰	۲۴
۲۲/۹۲fgh	۶۵۲۳ n	۲۸۶۵ efg	۲۰/۶۰ klm	۵۳/۴۰ hi	۳۸/۶۰ cd	۳۱/۸۰ efg	۹۸/۷۰ fghij	۲۳/۲۰ cdefg	.	۵۰	۴۰	۲۵
۲۵/۶۰bc	۸۴۳۰ abc	۳۶۵۳ abc	۲۹/۳۰ gh	۵۶/۹۰ gh	۴۴/۷۰ a	۴۶/۱۰ bcde	۱۱۱/۳۰ cdefghi	۲۴/۱۰ bcde	۲۰	۵۰	۴۰	۲۶
۲۵/۷۶bc	۸۴۱۸ab	۳۸۵۲ a	۵۷/۱۰ d	۵۱/۲۰ ij	۳۷/۳۳ d	۵۰/۰۰ bcd	۱۰۲/۳۰ defghij	۲۱/۹۰cdefgh	۴۰	۵۰	۴۰	۲۷

اعدادی که در هرستون حداقل دارای یک حرف مشترک باشند فاقد اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد می باشند

منابع

- Abdolsalam, A.A., A. H. Ibrahim, and A.H. Elgarhi.** 1994. Comparative of application or foliar spray or seed coating to maize on a sand soil. *Annals of Agricultural Science Moshthor.* 32: 660-673.
- Alam, S. S. Kamei, and S. Kawai.** 2001. Amelioration of manganese toxicity in barley with iron. *Journal of Plant Nutrition.* 24: 1421-1433.
- Alloway, B.J.** 2004. Zinc in soils and crop nutrition. Brussels, Belgium: International Zinc Association.
- Bennett, W.F.** 1993. Plant nutrient utilization and diagnostic plant symptoms. In: Nutrient deficiencies and toxicities in crop plants, W. F. Bennett, Ed., 1-7. St. Paul, MN: The APS Press, The American Phytopathological Society.
- Cakmak, I., B. Torun, B. Erenoglu, L. Oztuek, H. Marschner, M. Kalayci, H. Ekiz, and A. Yilmaz.** 1998. Morphological and physiological differences in the response of cereals to zinc deficiency. *Euphytica.* 100: 349-357.
- Chinnery, L.E., and C.P. Harding.** 1980. The effect of ferrous iron on the uptake of manganese by *Juncus effuses*. *Ann. Bot.* 46: 409-412.
- Ducic, T., and A. Dolle.** 2005. Transport and detoxification of manganese and copper in plants. *Brazilian J. Plant Physiol.* 17: 103-112.
- Expert, D.** 2007. Iron and plant disease. In: Mineral nutrition and plant disease, L. E. Datnoff, W. H. Elmer, and D. M. Huber, EDS., 119-137. St. Paul, MN: The American Phytopathological Society.
- Fageria, N.K.** 2009. The use of nutrients in crop plants. CRC Press, Taylor & Francis Group.
- Fageria, N.K.** 2001. Response of upland rice, dry bean, corn, and soybean to base saturation in cerrado soil. *Rev. Bras. Eng. Agri. Ambien.* 5: 416-424.
- Fageria, N.K.** 2000. Adequate and toxic levels of zinc for rice, common bean, corn, soybean and wheat production in cerrado soil. *Rev. Bras. Eng. Agri. Ambien.* 4: 390-395.
- Fageria, N.K.** 1992. Maximizing crop yields. New York: Marcel Dekker.
- Fageria, N.K., and V.C. Baligar.** 1997. Response of common bean, upland rice, corn, wheat and soybean to soil fertility of an Oxisol. *J. Plant Nutrition.* 20: 1279-1289.
- Fageria, N.K., V.C. Baligar, and R.B. Clark.** 2002. Micronutrients in crop production. *Adv. Agron.* 77: 185-268.
- Fageria, N.K., C.M. Guimaraes, and T.A. Portes.** 1994. Iron deficiency in upland rice. *Lav. Arrozreira* 47: 3-5.
- Fehr, W.R., and C.E. Caviness.** 1977. Stages of soybean development. *Spec. Rep. 80. Iowa State Univ., Ames.*

- Ghasemi-Fasaei, R., A. Ronaghi, M. Maftoun, N. Karimian, and P. N. Soltanpour.** 2003. Influence of Fe-EDDHA on iron- manganese interaction in soybean genotypes in a calcareous soil. *Journal of Plant Nutrition*. 26: 1815-1823.
- Heitholt, J. J., J. J. Sloan, and C. T. MacKown.** 2002. Copper, manganese, and zinc fertilization effects on growth of soybean on a calcareous soil. *Journal of Plant Nutrition*. 25: 8, 1727-1740.
- Imssande, J.** 1998. Iron, sulfate, and chlorophyll deficiencies: A need for an integrative approach in plant physiology. *Physiology. Physiol. Plant*. 103: 139-144.
- Lucena, J. J., and R. L. Chaney.** 2007. Response of cucumber plants to low doses of different synthetic iron chelates in hydroponics. *J. Plant Nutr.* 30: 795-809.
- Mandal, B., G. C. Hazra, and L. N. Mandal.** 2000. Soil management influence on zinc desorption for rice and maize nutrition. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 64: 1699-1705.
- Marschner, H.** 1995. *Mineral Nutrition of Higher Plants*, 2nd ed. New York: Academic Press.
- Rosas, A., Z. Rengel, and M. L. Mora.** 2007. Manganese supply and pH influence growth, carboxylate exudation and peroxidase activity of ryegrass and white clover. *J. Plant Nutr.* 30: 253-270.
- Sanchez-Raya, A. J., A. Leal, M. Gomez-Ortega, & L. Recalde.** 1974. Effect of iron on the absorption and translocation of manganese. *Plant Soil*. 41: 429-434.